

Kære uddannelse og forskningsudvalg, Undervisningsudvalg, Undervisningsminister med flere.

Jeg vælger at skrive til jer efter lang overvejelse og ovenpå et forsøg som jeg har kørt de seneste fire år på en kommunal skole, Mønsted skole i Midtjylland.

Viborg kommune valgte for nogle år siden at satse på en animations efteruddannelse af det personale rundt om på skolerne i kommunen som havde interesse. Sammen med VIA og The Animation Workshop i Viborg, blev uddannelsen "Animated Learning Lab" til en realitet.

Formålet var at skabe mere kreativitet i skolen og at bruge animation som et redskab til at give læring i de basale grunddele af den danske folkeskole.

Jeg har selv afsluttet projektet og har hele vejen igennem brugt det i min dagligdag, hvor elever har lavet små animationer om navneord, kristendom, formler og mange andre ting. Jeg har startet det ud i indskoling i 1.-2. og 3.kl. og har dermed elever som går i femte, sjette og syvende nu, som ofte bruger det som en del af deres læringsredskaber. De lærere som har dem nu fortsatte arbejdet opad i klasserne og dermed får vi snart nogle elever som er rigtig dygtige til at udtrykke sig visuelt i små animationsfilm og som skal til afgangseksamen.

Min drøm ville være at en censors bedømmelse ikke kun er om det skrevne og verbale om et emne, men at en visuel præsentation kan vægte i en karaktergivning også. Nogle af de elever jeg har haft igennem kan have svært ved at stå foran nogle og skulle redegøre for emnet, ikke fordi de ikke kan tingene, men pga. angst for at tale foran en censor. Hvis de fik muligheden for at præsentere emnet via en kort animation eller lign. Hvor de redegør for alle de ting der normalvis vil blive spurgt ind til ved en eksamen, så kunne de få en karakter der rent faktisk kunne skaffe dem ind på en visuel HF eller andet kreativt. Ofte ender disse unge med en karakter der er på dumpe niveau fordi de ikke formår at frembringe skriftlige eller mundtlige fremstillinger.

Af hensyn til muligheden for snyd, skal censor have mulighed for at se alt råmateriale også ved eksamen, så man er sikker på at man ikke har fået hjælp til tingene.

Under uddannelsen med "Animated learning lab" har Lisa Gjedde fra Aalborg universitet lavet flere afhandlinger om brug af animation i folkeskolen som undervisningsmateriale og har dermed også konkluderet at vi har mange børn som er utroligt kreative og som får lærdom ind ved at lave animation om emner som er en del af undervisningsministeriets plan for hvad der skal læres.

Jeg har selv oplevet en pige der ikke kunne forklare navneord men med hjælp af en iPad, noget modellervoks og et par piberensere, lavede hun en kort animationsfilm i programmet "Stop Motion" hvor der kom EN trold gående imens EN sol var på himlen. Trolden kastede ET spyd som ramte ET træ. Hun havde ikke tid til at lave lyd på filmen, men fortalte selv disse ting der foregik i filmen hvor hun lagde tryk på EN og ET. Hun havde altså forståelsen men kunne ikke forklare før hun fik lov til at være kreativ. Pigen var ordblind og havde indlæringsvanskeligheder.

Direktøren fra Hummel, Hr. Stadil har for nyligt udtalt at han "ikke har behov for 12 tals folk i sin virksomhed, men derimod nogle der er kreative og kan tænke ud af boksen". Denne udtalelse er fuldstændig i tråd med min tanke om et uddannelsessystem hvor man udvikler på kreativiteten hos dem der har læse, skrive eller tale udfordringer. Selv sociale udfordringer kan måske nedbrydes igennem kreativiteten.

Jeg vil gerne komme med flere eksempler på hvorledes disse ting kan gøre en forskel.

Tre drenge, som alle var socialt udfordret og nederst i hierarkiet i deres klasse på det tidspunkt hvor dette sker, er endt med at blive ressourcestærke drenge i klassen som nu bruger dem til gruppearbejde hvor der skal bruges kreativitet.

I anledning af at Andreas Mogensen skulle ud til ISS for nogle år siden havde LEGO udskrevet en lille konkurrence. Min kollega og jeg valgte at tilmelde os til konkurrencen, hvor man skulle lave en lille film med LEGO ang. Hans tur ud til ISS, opsendelsen, tiden derude eller landingen. De tre drenge blev ikke valgt af de andre i klassen til at være med i deres videoer, så de lavede deres egen gruppe. Disse tre drenge havde kun en ting til fælles, nemlig LEGO interesse. De tre drenge lavede en lille film som endte med at komme i finalen sammen med fire andre videoer. Andreas Mogensen nævnte deres navne ude på ISS og drengene var lige pludselig blevet "Nogen" i klassen. De var blevet helte for de andre i klassen og havde indbyrdes fået opbygget et kammeratskab ovenpå deres oplevelse, hvor de blandt andet havde mødt og snakket med Andreas inden han tog afsted og de blev inviteret til at se opsendelsen i Industriens hus i København, hvor de sad sammen med noget af Andreas' familie, snakkede med rigtige Astronauter og havde for to af dem den allerførste tur til København.

En flok tredje klasses elever viste i kristendom hvorledes de kunne tænke ud af boksen ud fra de ting vi havde snakket om i timerne. De fik til opgave at lave en lille animationsfilm om deres yndlingshistorie fra det gamle testamente. Eleverne havde frit spil, og jeg fortalte dem at de skulle give deres version. En lille flok piger valgte at lave om Syndefaldet og Paradisets Have. De lavede det i modellervoks og brugte et grønt stykke karton som underlag. Da de var klar til at optage kom jeg forbi. De havde lavet søde små kaniner, en giraf, en løve og buske og træer. Slangen sad i det ene træ hvor de havde lavet små æbler på. Det mit øje faldt på var dog i midten af deres lille scenarie. Der stod en bue, lavet af grå voks. Indvendig i det grå voks havde de sat blå modellervoks fast. Jeg undrede mig en smule, og spurgte hvad det var. "En portal" kom der med det samme fra pigerne. "En portal???", til hvad? Spurgte jeg. Og pigerne forklarede: Når Gud nu kom til haven og så at de havde spist af æblet blev han jo sur. Derfor sendte han dem til jorden og det gjorde han igennem portalen, for paradisets have var en del af guds rige i himlen.

Som i nok kan forstå kan selv helt unge hjerner tænke krøllet og hoppe ud af den vanlige tænkeboks. Hvis vi giver dem muligheden for det.

Med denne skrivelse håber jeg at alle jer der sidder med beslutningerne, som har konsekvens for de børn jeg arbejder med hver dag, jeg håber at I kan se, at det ville være givtig for det danske samfund at hjælpe de børn/unge der skal til eksamen og skal lave præsentationer, giv dem en mulighed for at vise deres kunnen, hvor vi ikke alene vægter det skrevne og det mundtlige. De kreative ideer er med til at skabe innovation og selvtænkende individer der ikke kun holder sig inden for rammerne. Hver gang at vi selv bevæger os på kanten af de vante rammer, lærer vi nye ting og vi udvikler os. Lad os give dem den samme mulighed. I de normale årskarakterer har lærerne mulighed for at præmiere kreativiteten, men jeg synes at det mangler i de afgangsprøver som der er i dag.

Skulle I have andre spørgsmål, eller gerne vil have uddybet noget står jeg gerne til rådighed.

Med venlig hilsen

Carsten Mikael Lønstrup Christensen, Underviser på Mønsted skole, 8800 Viborg tlf. 40 55 17 03